

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 19C/196/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114225015
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Baranová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8114225015.32

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danielou Baranovou v právnej veci žalobcu: T. X., B.. X.X.XXXX, X. X. XXX, XXX XX X. zastúpeného JUDr. Milanom Szöllőssym, advokátom so sídlom Mlynská 28, 040 01 Košice proti žalovanému: Groupama Garancia Biztosító Zrt. /Groupama Garancia poistovňa a. s./, so sídlom Október 6 u. 20, Budapest 1051, zastúpenému JAVOR - TOKÁR advokátskou kanceláriou, s. r. o., so sídlom Stará Vajnorská cesta 37, 831 04 Bratislava, o náhradu škody z ublíženia na zdraví, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu liečebných nákladov v sume 1.865,45 eur s 5,25 % úrokom z omeškania ročne od 1.12.2013 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi zaostalú náhradu za stratu na zárobku pri invalidite za obdobie od 1.1.2013 do 31.8.2014 v sume 605,36 eur, za obdobie od 1.9.2014 do 30.11.2019 v sume 2.704,80 eur s 5,15 % úrokom z omeškania ročne od 1.9.2014 do zaplatenia, za obdobie od 1.12.2019 do 31.5.2021 vo výške 8.004,88 eur a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalovaný je p o v i n n ý platiť žalobcovi počnúc od 1.6.2021 do budúca náhradu za stratu na zárobku pri invalidite mesačne v sume 650,72 eur vždy do 15.dňa daného mesiaca s 5 % úrokom z omeškania ročne z každej mesačnej dávky od 16.dňa príslušného mesiaca do zaplatenia.

IV. P r i z n á v a žalobcovi vo vzťahu k žalovanému nárok na 100 % náhradu trov konania v časti nároku na zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, nároku na náhradu za stratu na zárobku pri invalidite a nároku na náhradu liečebných nákladov, o ktorej výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

V. V časti nároku na náhradu za bolesť a náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia právo na náhradu trov konania stranám sporu n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 16.9.2014 domáhal voči žalovanému zaplatenia - z titulu bolestného sumy 2.455 eur s 5,25 % ročným úrokom z omeškania od 1.12.2013 do zaplatenia, z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia sumy 2 415 eur s 5,25 % ročným úrokom z omeškania od 1.12.2013 do zaplatenia, z titulu zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia sumy 8.110,50 eura, z titulu liečebných nákladov sumy 1.865,45 eura s 5,25 % ročným úrokom z omeškania od 1.12.2013, z titulu zaostalej renty sumy 3.746 eur od 1.9.2014 a povinnosti vyplácať mesačnú rentu vo výške 398,19 eura vždy do 15. dňa príslušného mesiaca s 5,15 % ročným úrokom z omeškania z každej mesačnej dávky od 16. dňa príslušného mesiaca až do zaplatenia.

2. Podaním doručeným súdu dňa 27.11.2015 žalobca zobral žalobu späť o sumu 2093 eur s prísl. z titulu bolestného, o sumu 2 415 eur s prísl. z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia a o 1 207,63 eur z titulu zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia, a to na základe toho, že posudzujúci lekár oproti svojmu posudku z 30.5.2013, z ktorého žalobca vychádzal pri uplatnení nárokov, akceptoval úpravu bodového ohodnotenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia podľa posudku MUDr. Zlatošovej, ktorej dal jeho posudok preskúmať žalovaný.

3. Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 10.10.2016 č.k. 19C/196/2014-269 súd rozhodol vo výrokoch I., II. III. tak, že konanie o zaplatenie nárokov bolestného vo výške 2.093 eur s 5,25 % úrokom z omeškania ročne od 1.12.2013 do zaplatenia, z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 2.415 eur s 5,25 % úrokom z omeškania ročne od 1.12.2013 do zaplatenia, zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 1.207,63 eura z a s t a v u j e ., žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi z titulu bolestného sumu 362 eur s 5,25 % úrokom z omeškania ročne od 1.12.2013 do zaplatenia, z titulu zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia sumu 6.902,87 eura, liečebné náklady vo výške 1.865,45 eura s 5,25 % úrokom z omeškania ročne od 1.12.2013 do zaplatenia, zaostalú rentu vo výške 3.746 eur a od 1.9.2014 vyplácať mesačnú rentu vo výške 398,19 eura vždy do 15.dňa príslušného mesiaca s 5,15 % úrokom z omeškania ročne z každej mesačnej dávky od 16.dňa príslušného mesiaca až do zaplatenia., prí z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 25 %.

4. Rozsudok odôvodnil s poukazom na ustanovenia §§ 427, 420, 444 a nasl. Občianskeho zákonníka (OZ), ustanovenia zákona č. 381/2001 Z.z., ustanovenia zákona č. 437/2004 Z.z., ako aj ustálenú prax a judikatúru súdov a uzavrel, že „vo vzťahu k nároku žalobcu na doplatok bolestného vo výške 362 eur a sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 2 415 eur je potrebné prisvedčiť ako skutkovým tak právnym dôvodom žalobcu. Sporná výška hodnoty bodu namiataná žalovaným nemá právne opodstatnenie, nakoľko z predložených lekárskeho správ aj z lekárskeho posudku z 30.5.2013 jednoznačne vyplýva, že keď nárok na bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia vzniká dňom, kedy zdravotný stav možno považovať za ustálený, tak tomu nemohlo byť v roku 2012, v roku, kedy došlo v januári k dopravnej nehode, ale až v roku 2013 - kedy boli uskutočnené ostatné operačné zákroky a hospitalizácie, a v ktorom roku až lekári vystavujúci lekársky posudok skonštatovali ustálenosť zdravotného stavu. Súd poukazuje na to, že žalobca až do konca roka 2012 bol práceneschopný, teda jeho zdravotný stav nedovoľoval ani zapojenie do normálneho osobného a pracovného života, a preto až v roku 2013 bolo možné ustáliť aké následky trvalého charakteru úrazy žalobcu prinesú. Rozhodným obdobím určenia hodnoty 1 bodu pre stanovenie výšky náhrady za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia je rok 2012, v ktorom priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva SR dosiahla 805,- €. Hodnota jedného bodu pre rok 2013 /vznik nároku/ je tak 16,10 € (Opatrenie Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. S02873-QL-2013 zo 4. apríla 2013 o ustanovení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2013; oznámenie 124/2013 Z. z). Správna je preto výška hodnoty bodu uplatňovaná žalobcom a súd preto tieto nároky priznal aj s príslušenstvom, ktoré žalobca správne a v súlade s ustanovením § 11 zákona č. 381/2001 Z.z. uplatňuje“. Vo vzťahu k liečebným nákladom súd akceptoval predložené vyúčtovanie žalobcu vrátane listinných dôkazov a jeho zdôvodnenia a nesúhlasil s námietkami žalovaného v žiadnej z namiataných položiek. Ohľadom zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia poukázal na dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré nemal súd žiadne pochybnosti o dôvodnosti zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia až na maximálnu možnú hranicu.

Vo vzťahu k úrazovej rente - súd poukázal na skutkové a právne zdôvodnenie žalovaného nároku a stotožnil sa so závermi rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 8.11.2011 sp.zn. 2Sp 7/2011., teda, že žalobca je síce uznaný invalidným v rozsahu 70%, ale vo vzťahu k práci, ktorú predtým vykonával, je 100% invalidným, a preto mu patrí úrazová renta nie v rozsahu 70% ale v rozsahu 100 %. Zaostalá renta za obdobie od 1.1.2014 do 31.8.2014, t.j. za 8 mesiacov predstavuje sumu 3.185,52 eura. Spolu zaostalá renta od 1.1.2013 do 31.8.2014 predstavuje sumu 7.856,40 eura. Oznámením žalovaného zo dňa 12.8.2014 a 14.8.2014 plnil žalovaný zaostalú rentu /pri výške mesačnej renty 205,52 eura - MPVZČ 70%/ za obdobie od 1.1.2013 do 31.7.2014 sumu 3.904,88 eura a za mesiac 8/2014 mesačnú rentu 205,52 eura, spolu za obdobie od 1.1.2013 do 31.8.2014 sumu 4.110,40 eura.

Žalobná pohľadávka z titulu zaostalej renty od 1.1.2013 do 31.8.2014 predstavuje sumu 3.746 eur. Od 1.9.2014 do budúca a do zmeny pomerov mu patrí mesačná renta vo výške 398,18 eura, ktorú je žalovaný povinný vyplácať vždy do 15. dňa príslušného mesiaca s 5,15%-tným ročným úrokom z omeškania z každej mesačnej dávky od 16. dňa príslušného mesiaca až do zaplatenia.

5. V dôsledku odvolania žalovaného rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 31.5.2018 č.k. 5Co/88/2017-319 súd rozhodol tak, že

„potvrdil rozsudok v napadnutej časti, t.j. okrem výroku I. o zastavení konania, teda vo výroku II. v časti uloženej povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi z titulu bolestného sumu 362,- eur s 5,25 % úrokom z omeškania ročne od 01.12.2013 do zaplatenia a z titulu zvýšenia spoločenského uplatnenia sumu 6.902,87 eur s tým, že ukladá žalovanému vyššie uvedené sumy uhradiť žalobcovi v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku zrušil rozsudok súdu 1.inštancie a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.“

6. Odvolací súd vyslovil právny názor v bode 39. svojho rozhodnutia tak, že súhlasí s názorom žalovaného, že v časti čo do odôvodnenia priznania liečebných nákladov je toto nedostačujúce a odvolacia námietka v tejto časti je dôvodná. Súd prvej inštancie skutočne nevysvetlil, prečo nesúhlasí s námietkami žalovaného v žiadnej z namietaných položiek. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je teda čo do priznania liečebných nákladov nepreskúmateľné. Súd prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu čo do liečebných nákladov nedal vo svojom rozhodnutí odpoveď na podstatné argumenty žalovaného, preto nebolo garantované jeho právo na spravodlivé súdne konanie v tejto časti.

7. Odvolací súd súhlasil s názorom prezentovaným v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Sp/7/2011 zo dňa 08.11.2011, kde špecifikoval, že nárok na invalidný dôchodok a úrazová renta sú dve samostatné dávky, aj miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u jednotlivých týchto dávok sa posudzuje samostatne. Pri výške úrazovej renty nie je možné vychádzať z percentuálnej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť ustálenej pre účely priznania invalidného dôchodku. Preto súd prvej inštancie správne uvažoval, že miera poklesu schopnosti žalobcu vykonávať zárobkovú činnosť vo vzťahu k úrazovej rente nie je automaticky 70 % tak, ako to bolo určené v odbornom posudku o invalidite zo dňa 13.05.2013. Odvolací súd, vzhľadom na odvolaciu námietku žalovaného, že ide o odbornú otázku a posúdenie miery poklesu zárobkovej schopnosti by mala vykonávať odborne spôsobilá osoba, nemôže súhlasiť s jednoznačným záverom súdu prvej inštancie, že vo vzťahu k práci, ktorú predtým žalovaný vykonával, je invalidným na 100 %. Uvedenú otázku by mal i podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedať odborník.

8. Podľa právneho záveru odvolacieho súdu súd dospel k záveru, že proti rozsudku podal žalobca odvolanie iba čo do výroku o trovách konania s tým, že žalovaný mu je povinný zaplatiť náhradu trov konania v rozsahu 100 % s poukazom na právny názor odbornej verejnosti na rozhodovanie o náhrade trov konania s tým, že je potrebné aplikovať tak, že ak rozhodnutie sčasti výšky plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku, analogicky podľa ustanovenia § 142 ods. 3 O.s.p., bude sa uplatňovať tento právny záver tak, že je potrebné vyhodnotiť výsledok konania ako plný úspech žalobcu. V tejto súvislosti odvolací súd uviedol, že zásadu úspechu vo veci podľa ust. § 255 C.s.p. je možné uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. Tu sa však nejedná o procesne neúspešného žalobcu, pokiaľ mu bola priznaná iba časť uplatneného nároku. Nezodpovedalo by pravidlám formálnej logiky, ak by takýto žalobca bol zaťažovaný procesnou zodpovednosťou za výsledok, ktorý závisel od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. Preto žalobcu v tejto časti je potrebné považovať za plne procesne úspešného, lebo mal úspech čo do základu uplatneného nároku. V tejto časti preto prichádza do úvahy priznať plnú náhradu trov konania z prisúdenej sumy. Bude sa však jednať iba o nároky, ktoré skutočne z úvahy súdu vyplývali. V danom prípade čo do nároku zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia, odvolacia námietka žalobcu je preto čiastočne dôvodná.

9. Po vrátení veci na nové konanie predmetom konania tak zostala iba náhrada za liečebné náklady, náhrada zaostalej renty a mesačnej renty z titulu invalidity žalobcu, o ktorých nárokoch strany sporu intenzívne na niekoľkých pojednávaniach jednali s cieľom uzavretia mimosúdnej dohody, pričom sa aj dokázali zhodnúť na kompromisnej výške nárokov za liečebné náklady, ktorú ustálili na sumu 900 eur ako aj na tom, že po vyžiadaní odborného posudku na výšku straty na zárobku počas pracovnej neschopnosti a po pracovnej neschopnosti, v zmysle záverov tohto posudku, bude žalovaná strana plniť žalobcovi zostávajúce nároky, avšak nedokázali nájsť zhodu na trovách konania.

10. Na pojednávaní konanom dňa 18.11.2019 v priebehu pokusu súdu o mimosúdne vysporiadanie sporu súd konštatoval, že došlo k dohode o výške liečebných nákladov na sumu 900 eur bezúročne a žalovaná strana na základe posudku Sociálnej poisťovne zo dňa 16.8.2019 o tom, že miera poklesu

pracovnej schopnosti je 75% uviedla, že prepočítala zaostalú rentu, pričom pokiaľ žalobca uplatňoval zaostalú rentu vo výške 3.746 eur, z tejto oprávnená suma po prepočte cez vzorec 75 % predstavuje 605,36 eura, zaostalá renta za obdobie od 1.9.2014 do 30.11.2019 predstavuje celkom sumu 2.704,80 eura s tým, že žalovaná strana by súhlasila s 5,15 % úrokmi z omeškania z tejto sumy od 1.9.2014 do zaplatenia a od 1.12.2019 bude dobrovoľne plniť zaostalú rentu vo výške 75 % v zmysle posudku Sociálnej poisťovne, čo predstavuje sumu 259,68 eura mesačne. Súd zaprotokoloval výsledok týchto jednaní ako čiastočné späťvzatie žaloby v týchto častiach žaloby s tým, že o trovách konania strany sporu prehlásili, že sa na nich taktiež dokážu dohodnúť., ale následne v priebehu pojednávania sa stanoviská oboch strán ukázali ako nepriechodné. V dôsledku tohto právny zástupca žalobcu uviedol, že súhlasí s uhradením týchto súm a mienil takto aj čiastočné späťvzatie žaloby, avšak za predpokladu, že dôjde k dohode strán sporu o trovách konania., keďže k nemu nedošlo, na podaných nárokoch žalobca zotrúva.

11. Ďalšie mimosúdne rokovania nedopadli úspešne práve pre nezhadu o trovách konania a žalobca podaním zo dňa 15.7.2020 a následne podaním doručeným dňa 11.8.2020 nazvaným Vyjadrenie žalobcu a Čiastočné späťvzatie a zmena žaloby, poukázal na to, že bolo zmenené znenie ustanovenia § 447 OZ, čím sa s účinnosťou od 1.12.2019 zmenil spôsob výpočtu nároku na náhradu za stratu na zárobku pri invalidite, ktorý sa už neurčuje ako úrazová renta upravená v zákone č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, ale vypočítava sa ako rozdiel medzi priemerným zárobkom dosahovaným pred vznikom škody a invalidným dôchodkom priznaným podľa zákona č. 461/2003 Z.z. Z prechodného ustanovenia § 879w OZ taktiež vyplýva, že týmto spôsobom je potrebné určiť aj výšku nároku, ktorý ako taký vznikol už pred 1.12.2019. Žalobca preto upravuje výpočet svojho nároku na náhradu za stratu na zárobku pri invalidite, a to počnúc od 1.12.2019. Keďže žalobca bol profesionálnym vojakom, ktorý v zmysle zákona 346/2005 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vykonával štátnu službu profesionálneho vojaka, za výkon tejto služby mu patril podľa § 138 ods. 1 písm. a) zákona č. 346/2005 Z.z. hodnostný plat, ktorý je možné považovať za priemerný zárobok žalobcu, ktorý poberal pred poškodením zdravia pri dopravnej nehode zo dňa 8.1.2012. Ku dňu dopravnej nehody poberal žalobca tento hodnostný plat vo výške 791,50 eur, čo preukazuje žalobca mzdovým listom za rok 2011. Ku dňu 1.12.2019, kedy nadobudlo účinnosť novelizované znenie ustanovenia § 447 Občianskeho zákonníka, je potrebné uvedený zárobok valorizovať tak, aby bol zohľadnený rast mzdovej úrovne ako aj rast životných nákladov. Nakoľko po nadobudnutí účinnosti zákona č. 404/2004 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov, ktorý nadobudol účinnosť 1.8.2004, už neboli vydávané nariadenia vlády Slovenskej republiky, ktorými bola upravovaná výška priemerných zárobkov pre účely výpočtu náhrady za stratu na zárobku pre potreby občianskoprávných vzťahov (ako napr. predtým nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 268/2003 Z.z., 388/2002 Z.z., 310/2001 Z.z., 277/2000 Z.z. a pod.) v oblasti občianskeho práva a obdobie od roku 2004 doteraz neexistuje právny predpis, ktorý by upravoval výšku priemerného zárobku pre účely úpravy náhrady za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti alebo pri invalidite. Preto je nevyhnuté analogicky použiť ustanovenia iného právneho predpisu, ktorý plní rovnaký účel, ako nariadenia vlády Slovenskej republiky vydávané pred rokom 2004 (tzv. analógia legis). Takýmto ustanovením je § 89 ods. 8 a 9 zákona č. 461/2003 Z.z., ktorý upravuje rast výšky úrazovej renty a jeho účelom je zohľadniť práve rast miezd, eventuálne rast životných nákladov. Preto žalobca pri stanovení výšky priemerného zárobku k 1.12.2019 bude vychádzať práve z analogického použitia tohto právneho predpisu. Výška priemerného zárobku je potom nasledovná:

rok	percento zvýšenia	právny predpis upravujúci	percento zvýšenia	priemerný zárobok
2011				791,50 eur
2012	3,3 %		344/2011 Z.z.	817,62 eur
2013	3,05 %		329/2012 Z.z.	842,56 eur
2014	2,3 %		329/2012 Z.z.	861,94 eur
2015	1,32 %		295/2014 Z.z.	873,32 eur
2016	0,46 %		283/2015 Z.z.	885,41 eur
2017	2 %	§ 89 ods. 8 a 9 zákona č.461/2003 Z.z.		903,12 eur
2018	2 %	§ 89 ods. 8 a 9 zákona č.461/2003 Z.z.		921,18 eur
2019	2,6 %	§ 89 ods. 8 a 9 zákona č.461/2003 Z.z.		939,60 eur
2020	2,5 %	§ 89 ods. 8 a 9 zákona č.461/2003 Z.z.		963,09 eur

Výška priemerného zárobku žalobcu v zmysle vyššie uvedeného prepočtu by bola v roku 2019 v sume 939,60 eur a v roku 2020 v sume 963,09 eur. Žalobca poberal v roku 2019 invalidný dôchodok vo výške 256 eur a v roku 2020 invalidný dôchodok vo výške 263,50 eur. V roku 2019 mal žalobca príjem z výkonu živnosti, pričom príjmy tvorili sumu 5.966,93 eur a výdavky 5.197,49 eur. Teda celkový zisk z tejto činnosti a teda aj zárobok dosahovaný žalobcom z tejto činnosti za rok 2019 predstavoval sumu 769,44 eur. Na základe tohto potom priemerný dosahovaný mesačný zárobok z tejto činnosti možno určiť v sume 64,12 eur (po prepočítaní na 12 mesiacov v kalendárnom roku).

Za rok 2019 teda patrí žalobcovi v zmysle novelizovaného znenia § 447 OZ mesačná náhrada za stratu na zárobku pri invalidite v sume 619,48 eur ($939,60 \text{ eur} - 256 \text{ eur} - 64,12 \text{ eur} = 619,48 \text{ eur}$) a za rok 2020 patrí žalobcovi mesačná náhrada za stratu na zárobku pri invalidite v sume 635,47 eur ($963,09 \text{ eur} - 263,50 \text{ eur} - 64,12 \text{ eur} = 635,47 \text{ eur}$). Žalobca teda vzhľadom na tieto skutočnosti, ako aj novelizáciu ustanovenia § 447 OZ, upravuje za obdobie od 1.12.2019 do 31.8.2020 zaostalú náhradu za stratu na zárobku pri invalidite v sume 3.853,56 eur ($1 \times 619,48 \text{ eur} + 8 \times 635,47 \text{ eur} = 5.703,24 \text{ eur}$ - vyplatená náhrada zo strany žalovaného za 9 mesiacov $\times 205,52 \text{ eur} - 3.853,56 \text{ eur}$). Počnúc od 1.9.2020 do budúca si žalobca uplatňuje náhradu za stratu na zárobku mesačne v sume 635,47 eur.

Pokiaľ ide o nárok na zaostalú náhradu za stratu na zárobku pri invalidite za obdobie od 1.1.2013 do 30.11.2019, žalobca trvá na nároku za obdobie od 1.1.2013 do 31.8.2014 v sume 605,36 eur, a za obdobie od 1.9.2014 do 30.11.2019 v sume 2.704,80 eur s 5,15 % úrokom z omeškania ročne od 1.9.2014 do zaplatenia. Tieto sumy sú zhodné s vyčíslením, ako ich predložil žalovaný. V prevyšujúcej časti berie žalobca žalobu týkajúcu sa zaostalej náhrady za stratu na zárobku pri invalidite za uvedené obdobie späť.

Za obdobie počnúc od 1.12.2019 žalobca mení podaný žalobný návrh tak, že za obdobie od 1.12.2019 do 31.8.2019 si uplatňuje nárok na zaostalú náhradu za stratu na zárobku pri invalidite v sume 3.853,56 eur a počnúc od 1.9.2020 do budúca si žalobca uplatňuje náhradu za stratu na zárobku pri invalidite mesačne v sume 635,47 eur vždy do 15.dňa daného mesiaca s 5 % úrokom z omeškania ročne z každej mesačnej dávky od 16.dňa príslušného mesiaca do zaplatenia.

12. Žalovaná strana podaním z 30.9.2020 namietala, že uplatnené nároky žalobcu je potrebné považovať za rozšírenie žaloby, voči ktorému rozšíreniu žaloby žalovaná vznáša námietku premlčania. Z dôvodu opatrnosti, ak by bol súd iného právneho názoru, poukazuje na to, že žalobca v podaní uvádza, že predpokladaný príjem žalobcu by bol v roku 2019 v sume 939,60 € a v roku 2020 vo výške 963,09 €. Žalobca si výpočet výšky priemerného zárobku vypočítal na základe predpisov, ktoré považoval podľa svojho názoru za analogické k predpisom, podľa ktorých sa do roku 2004 upravovala výška priemerných zárobkov pre účely výpočtu náhrady straty na zárobku. Podľa žalovanej spôsob, akým si žalobca vypočítava predpokladanú výšku priemerného zárobku až do roku 2020 je neudržateľný. Podľa žalovanej nie je možné predpokladať, že príjem žalobcu by v roku 2019, resp. 2020 bol stále z činnosti, ktorú vykonával ku dňu vzniku dopravnej nehody žalobcu. Žalobca tu vychádza len z hypotézy, že žalobca by mohol do dnešného dňa, keby nedošlo k poškodeniu jeho zdravia, pracovať stále na rovnakej pozícii v Čestnej stráži SR, ako v roku 2012. Podľa žalovanej nie je možné až takýmto extenzívnym výkladom dospieť k predpokladanému zárobku žalobcu, nakoľko tento zárobok je len špekulatívnym výpočtom žalobcu. Žalovaná netvrdí, že žalobca by nemohol do dnešného dňa pracovať na rovnakej pozícii ako v roku 2012, ale rovnako by na tejto pozícii žalobca pracovať nemusel.

V prípade, ak by súd nepovažoval späťvzatie žaloby nad uznané časti žalobcom na pojednávaní 18.11.2019 za platné a účinné, z dôvodu opatrnosti žalovaná súhlasí so späťvzatím žaloby tak, ako to žalobca uviedol v podaní z 10.08.2020. Žalovaná rovnako vznáša námietku premlčania voči nárokom žalobcu uplatneným nad rámec pôvodného rozsahu žaloby a pre prípad, že súd by aplikoval na výpočet úrazovej renty žalobcu novelizované predpisy OZ o náhrade straty na zárobku poškodeného, podľa žalovanej je potrebné vychádzať z priemerného zárobku žalobcu tak, ako to vyčísli žalobca v žalobe, a podľa toho vychádzať z výpočtu úrazovej renty. Žalobca do svojho podania z 10.8.2020 uviedol, že príjem žalobcu zo živnosti v roku 2019 bol v priemere 64,12 € za mesiac, čo nie je podľa žalovanej správny výpočet súčasného príjmu žalobcu. Žalobca k podaniu priložil svoje daňové priznanie, z ktorého celkové príjmy zo závislej činnosti ako aj zo živnosti boli v sume 1.274,61 €, čo vyplýva z bodu 72 daňového priznania žalobcu, a ktorá suma zohľadňuje čistý príjem žalobcu zo závislej činnosti (podľa bodu 40 daňového priznania žalobcu = 505,17 €) a príjem z podnikania, resp. živnosti (podľa bodu 47 daňového priznania žalobcu = 769,44 €). Na základe uvedeného priemerný čistý mesačný zárobok žalobcu je vo výške 106,22 € ($1.274,61 \text{ €} : 12 \text{ mesiacov}$).

Ak by súd pristúpil k prepočtu náhrady straty po práceneschopnosti pre žalobcu, je potrebné vychádzať z priemerného zárobku žalobcu ku dňu poškodenia zdravia žalobcu, ako aj žalobca uviedol v žalobe, a

z priemerného zárobku žalobcu odpočítať priznaný invalidný dôchodok, mesačný príjem žalobcu či už z podnikania alebo zo závislej činnosti, a následne aj žalovanou v súčasnosti vyplácanou rentou žalobcovi v sume 205,52 €. Až následne by bolo možné zhodnotiť, aká výška úrazovej renty patrí žalobcovi. Žalobca vo svojom podaní všetky tieto skutočnosti nezohľadnil.

13. V replike na pojednávaní konanom dňa 1.10.2010 žalobca poukázal na to, že pokiaľ žalovaná strana namieta výpočet priemerného zárobku zo strany žalobcu a to pokiaľ ide nárok na náhradu za stratu na zárobku od 1.12.2019, platové podmienky vojakov upravuje zákon č. 281/2015 a to v § 156 a 157 tohto zákona a podľa tohto zákona by mal žalobca nárok na hodnotný plat v roku 2020 vo výške 1.140 eur, to je hodnotný plat slobodníka, to znamená v hodnosti v ktorej bol žalobca v čase vzniku poškodenia na zdraví.

14. Žalobca si výšku priemerného zárobku za rok 2019 stanovil na sumu 939,60 eura, resp. za rok 2020 na sumu 969,09 eura, to znamená, že ním stanovená výška priemerného zárobku, z ktorého vychádzal pri výpočte je zjavne nižšia, ako by mu podľa zákona patril hodnotný plat za hodnotu, ktorú zastával v čase poškodenia zdravia. Čo sa týka vznesenej námietky premlčania týkajúcej sa zmeny žaloby, žalobca túto zmenu žaloby urobil na základe novely Občianskeho zákonníka č. 394/2019, ktorá nadobudla účinnosť od 1.12.2019 a ktorá iným spôsobom upravila výpočet náhrady za stratu na zárobku. To znamená, že nárok, ktorý si uplatnil žalobca zmenou žaloby vznikol dňom účinnosti tohto zákona, to znamená 1.12.2019 a jednoznačne do zmeny žaloby dňa 10.8.2020 nemohla uplynúť premlčacia doba. Pokiaľ ide o nárok žalobcu na náhradu za stratu na zárobku do 30.11.2019, žalobca sa zhoduje s výpočtom žalovanej strany, ktorá tento výpočet prezentovala už v predchádzajúcom priebehu konania. Sporným je nárok na náhradu liečebných nákladov, kde však v prípade rozhodnutia súdu bude žalobca akceptovať aj výšku liečebných nákladov vo výške 900 eur tak, ako ich uvádza žalovaná strana vo svojom podaní, to znamená, že v zásade sporným zostáva len nárok za stratu na zárobku od 1.12.2019 smerom do budúcnosti.

15. Podaním zo dňa 12.5.2021 žalobca rozšíril svoje nároky z titulu zaostalej renty s prihliadnutím na to, že výška priemerného zárobku, vzhľadom na percento zvýšenia v roku 2021 2,3%, by podľa § 89 ods. 8 a 9 zákona č. 461/2003 predstavovala 985,24 eur. Žalobcovi za rok 2021 patrí mesačná náhrada za stratu na zárobku pri invalidite v sume 650,72 eur (985,24 EUR - 270,40 EUR - 64,12 EUR = 650,72 EUR).

16. Žalobca si týmto podaním uplatňuje zaostalú náhradu za stratu na zárobku pri invalidite za obdobie od 01. 12. 2019 do 30. 04. 2021 v sume 7 354,16 EUR (1 x 619,48 EUR + 12 x 635,47 EUR + 4 x 650,72 EUR = 10 848 EUR - vyplatená náhrada zo strany žalovaného za 17 mesiacov x 205,52 EUR = 3 493,84 EUR). Počnúc od 01. 05. 2021 do budúcnosti si žalobca uplatňuje náhradu za stratu na zárobku mesačne v sume 650,72 EUR.

17. Žalobca vzhľadom na vyššie uvedené navrhol súdu, aby vo veci vydal tento rozsudok:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu liečebných nákladov v sume 1865,45 EUR s 5,25 % úrokom z omeškania ročne od 01. 12. 2013 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi zaostalú náhradu za stratu na zárobku pri invalidite za obdobie od 01. 01. 2013 do 31. 08. 2014 v sume 605,36 EUR, za obdobie od 01. 09. 2014 do 31.11. 2019 v sume 2 704,80 EUR s 5,15 % úrokom z omeškania ročne od 01. 09. 2014 do zaplatenia; za obdobie od 01.12. 2019 do 30. 04. 2021 v sume 7 354,16 EUR, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný je povinný platiť žalobcovi počnúc od 01. 05. 2021 do budúcnosti náhradu za stratu na zárobku pri invalidite mesačne v sume 650,72 EUR vždy do 15. dňa daného mesiaca s 5 % úrokom z omeškania ročne z každej mesačnej dávky od 16. dňa príslušného mesiaca do zaplatenia.

18. Súd na pojednávaní 13.5.2021 pripustil zmenu žalobného návrhu v znení podania žalobcu zo dňa 12.5.2021.

19. V replike zo dňa 31.5.2021 k tejto zmene žaloby žalovaná uviedla, že „zákonodarca úmyselne pri výpočte náhrady straty na zárobku podľa § 477 OZ vychádza z priemerného zárobku, ktorý poškodený dosahoval pred vznikom škody. Pojem priemerný zárobok Občiansky zákonník neupravuje, a tak je nutné na definovanie tohto pojmu potrebné analogicky použiť ustanovenia zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonníka práce (ZP), ktorý upravuje priemerný zárobok v § 136 a nasl. Z príslušných ustanovení ZP vyplýva, že priemerný zárobok sa určuje ako priemerný hodinový zárobok. Žalovaná tak zastáva názor, že pri výpočte neúniesol žalobca dôkazné bremeno a nie je možné priemerný zárobok stanoviť svojvoľne tak, ako to spravil žalobca, ale len na základe zákona.

Žalovaná teda súhlasila s náhradou liečebných nákladov vo výške 900 eur, zaostalou rentou od 1.1.2013 so 31.8.2014 vo výške 605,63 eur a zaostalou rentou od 1.9.2014 do 30.11.2019 vo výške 2 704,80 eur s tým, že od 1.12.2009 je povinná vyplácať mesačnú rentu vo výške 259,68 eur.

20. Súd vykonal dokazovanie ako v pôvodnom konaní a doplnil ho o stanovisko Sociálnej poisťovne zo dňa 16.8.2019, rozhodnutia Sociálnej poisťovne o výške invalidného dôchodku, mzdovým listom žalobcu za rok 2011, daňovým priznaním žalobcu za rok 2019, a ďalšími listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

21. Uznesením Policajného zboru Odbor kriminálnej polície Prešov zo dňa 8.3.2012 ČVS: ORP-14/2-OVK-PO-2012 bolo začaté trestné stíhanie pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom podklade, že dňa 8.1.2012 v čase o 17.20 hod. na ceste 1. triedy č. 1/18 na 671,15 km medzi obcami Bertotovce a Chminianska Nová Ves, okr. Prešov došlo k zrážke osobného motorového vozidla zn. Seat Altea, ev. č.: SV-964AS vodiča T. V., B.. XX.XX.XXXX s motorovým vozidlom zn. Opel Astra, ev. č.: U.-XXXAI vodiča T. X., B.. X.X.XXXX - žalobcu a to tak, že vodič T. V. jazdaci v smere od obce Bertotovce na Chminianskú Novú Ves za doposiaľ nezistených okolností prešiel do protismerného jazdného pruhu, kde pravou bočnou časťou svojho vozidla zn. Seat Altea narazil do prednej časti vozidla Opel Astra, ktoré v tom čase sa pohybovalo v smere od obce Chminianska Nová Ves na obec Bertotovce, pričom následkom zrážky T. V. utrpel zranenia, ktorým na mieste podľahol a žalobca utrpel otvorenú zlomeninu ľavého lakťa, zlomeninu pravého stehna, otvorenú zlomeninu pravého jablčka, zlomeninu pravého členka, početné odreniny pravého ramena a lakťa a odreniny hrudníka s dobou liečenia viac ako 90 dní zastavuje, lebo trestné stíhanie je neprípustné.

Vykonanou dodatočnou ohliadkou osobného motorového vozidla zn. Opel Astra, ev. č.: U.-XXXAI bolo zistené, že náraz smeroval do prednej čelnej časti vozidla. Vykonanou dodatočnou ohliadkou osobného motorového vozidla zn. Seat Altea ev.č.: U.-XXXAS bolo zistené, že náraz smeroval do oblasti pravého boku vozidla na úrovni pravých predných dvier a prvého predného kolesa. Podľa lekárskej správy žalobca utrpel otvorenú zlomeninu ľavého lakťa, zlomeninu pravého stehna, otvorenú zlomeninu pravého jablčka, zlomeninu pravého členka, početné odreniny pravého ramena a lakťa a odreniny hrudníka s dobou liečenia viac ako 90 dní. Z právneho hľadiska jeho zranenia majú charakter ťažkej ujmy na zdraví.

Výsluchom žalobcu v trestnom konaní bolo okrem iného zistené, že v danom úseku cesty bola vozovka mokrá, pričom sa na vozovke tvorila snehová kaša, nakoľko predtým snežilo. Teplota bola + 2 °C. Jazdil rýchlosťou 80 km/hod. v smere od obce Chminianska Nová Ves na obec Bertotovce. Vo vzdialenosti cca 200 m pred zákrutou na rovnom úseku cesty zbadal vozidlo jazdiace oproti, pričom uvedené vozidlo už pri prejazde zákrutou bolo v protismere. Následne uvedené vozidlo prešlo späť do svojho jazdného pruhu, dostalo šmyk a v bočnom šmyku prešlo späť do protismerného jazdného pruhu. Rýchlosť tohto vozidla odhadol na 120 - 140 km/hod. Nasledoval čelný náraz jeho vozidla do pravej strany tohto vozidla. Miesto zrážky sa nachádzalo v jeho jazdnom pruhu. V trestnom konaní bolo ustálené, že príčinou dopravnej nehody bola zlá technika jazdy, neprispôsobenie rýchlosti jazdy svojím schopnostiam, vlastnostiam vozidla a poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať v cestnej premávke vodičom T. V., ktorý ako vodič porušil ustanovenia § 16 ods. 1 zákona NR SR č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a tým z nebanlivosti spôsobil inému ťažkú ujmu na zdraví.

Podľa § 9 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku, však trestné stíhanie nemožno začať, ak bolo už začaté nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené proti tomu, kto zomrel, bolo trestné stíhanie zastavené.

22. Podľa rozhodnutia Ministerstva obrany SR zo dňa 18.10.2012 č. ÚHL RK-45-88/2012 žalobca bol uznaný nespôsobilý vykonávať štátnu službu. K tomuto rozhodnutiu komisia dospela v rámci prieskumného konania na základe zaslaných odborných lekárskeho nálezu, kedy zistila závažné zmeny zdravotného stavu, ktoré podmienili zmenu zdravotnej starostlivosti profesionálneho vojaka na výkon štátnej služby.

23. Podľa Odborného posudku o invalidite zo dňa 13.5.2013 vypracovaného T. L. L., posudkovým lekárom Sociálnej poisťovne pobočky Svidník, miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách bola u žalobcu stanovená na 70 % s tým, že invalidita vznikla v dôsledku úrazu.

24. Podľa posudku „žalobca v tom čase 28-ročný posudzovaný vyučený agropodnikateľ, pracoval ako profesionálny vojak, od 1.1.2013 je nezamestnaný, neevidovaný. Dňa 8.1.2012 účastník nehody ako vodič. Utrpel poranenie postihujúce viacero oblastí tela a to pohmoždenie srdcového svalu, zlomeninu krčka pravej stehnovej kosti, zlomeninu diafýzy pravej stehnovej kosti, zlomeninu diafýzy ľavej ramennej kosti, trieštivú zlomeninu jabĺčka vpravo, podvrtnutie v pravom členkovom kĺbe ťažkého stupňa. Zlomeniny boli riešené osteosyntézou. Absolvoval opakovaný pobyt v rehabilitačnom centre. Napriek operačnej liečbe a intenzívnej rehabilitácii pretrváva porucha chôdze. Pravá dolná končatina skrátaná, svalstva hypotrofické, chôdza s pomocou francúzskej barly. Hybnosť v pravom kolennom kĺbe obmedzená. Pracovná schopnosť znížená aj v dôsledku následkov ostatných poranení, hlavne kontraktúry ľavého laktového kĺbu vo flexii 90 st. následkom zlomeniny diafýzy ľavej ramennej kosti. Na základe odborných vyšetrení a objektívne zisteného stavu vyžaduje úľavy, má obmedzené možnosti pracovného uplatnenia a spĺňa podmienky na uznanie invalidity s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 70 % od 1.1.2013, odkedy stav možno považovať za dlhodobu nepriaznivú. Môže vykonávať prácu len v prostredí bez dlhého státia a chôdze, nadmernej fyzickej záťaže, ľahšieho charakteru, práca v chránenej dielni.

25. Podľa rozhodnutia Sociálnej poisťovne Ústredie Bratislava zo dňa 4.6.2013 bol žalovanému od 1. januára 2013 priznaný invalidný dôchodok vo výške 233,20 eura.

26. Dňa 15.8.2013 uplatnil u žalovaného v zmysle § 449 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej OZ) aj nárok na náhradu nákladov spojených s liečením vo výške 3.409,75 eura - po oprave 702,71 eur a cestovné náklady vo výške 2.759,11 eura spolu 3.461,82 eura. Tieto náklady sa týkajú poplatkov za lieky, rehabilitačné pomôcky, liečebné a rehabilitačné pobyty a cestovných nákladov do zdravotníckych zariadení.

Tieto špecifikoval nasledovne:

- Liečebné náklady

1 Rehabilitačný pobyt NRC Kováčová 11.10.-7.11.2012 46,48

2 Rehabilitačný pobyt NRC Kováčová 25.4.-22.5.2012 46,48

3__ rehabilitácia MINERAL-SLOVAKIA Prešov 73,00

4__ poplatok za vyšetrenie 10,00

5__ poplatok za potvrdenie 10,00

6__ poplatok za lekársku správu 10,00

5 poplatok za návrh na kúp. Liečbu 1,20

6 protišmyková podložka 8,42

7 zdravotná pomôcky Gym ball 8,45

8 pomôcky na cvičenie 26,89

9 pomôcky na cvičenie - závažie 7,15

10 pomôcky na cvičenie - závažie 9,45

11 bio lampa 199,00

12 lieky 4,85

13 lieky 44,06

16 lieky 7,65

17 lieky 23,00

18 lieky 3,50

19 lieky 1,50

20 lieky 5,32

21 lieky 1,15

22 lieky 6,59

23 lieky 6,80

24 lieky 8,26

25 lieky 8,76

26 lieky 2,45

27 lieky 9,16

28 lieky 2,49

29 lieky 15,80

30 lieky 3,22

31 lieky 16,96

32 lieky 4,04

33 lieky	1,60
34 lieky	1,57
35 oblečenie kúpele	17,93
36 oblečenie kúpele	6,00
37 lieky	5,34
38 lieky	11,04
39-54 parkovné FNsP Prešov	18,10
55-63 poštovné + kolky	9,05
Spolu	702,71
Cestovné náklady - cesty uskutočnené motorovým vozidlom zn. Audi A4, ev.č. BJ222BL rok 2012	
Bukovce - Prešov a späť	970,23
Bukovce - Stropkov a späť	163,59
Bukovce - Svidník a späť	44,24
Bukovce - Kováčová - Ružomberok a späť	117,98
Kováčová - Ružomberok a späť	24,01
Bukovce - Kováčová a späť	514,44
Bukovce - Bratislava a späť	161,19
Spolu	1.995,68
Špecifikácia ciest uskutočnených mot. vozidlom zn. Audi A4, ev.č. BJ222BL rok 2013	
Bukovce - Prešov a späť	429,71
Bukovce - Stropkov a späť	29,95
Bukovce - Svidník a späť	42,92
Bukovce - Kováčová a späť	228,91
Bukovce - Košice a späť	31,94
SPOLU	763,43
SPOLU CESTOVNÉ NÁKLADY	2.759,11

27. Na základe oznámenia žalovaného zo dňa 28.7.2014 a 12.8.2014 tento plnil za liečebné náklady sumu 572,35 eura a za cestovné náklady sumu 1.024,02 eura. Plnené liečebné a cestovné náklady žalovaný nešpecifikoval.

28. Listom zo dňa 12.8.2014 oznámil žalovaný Advokátskej kancelárii JUDr. Milan Szóllóssy, že poistnú udalosť, pri ktorej došlo k zraneniu pána T. X. vybavili a poistné plnenie vo výške 33.821,08 eura poukázali na uvedený účet.

Výška skutočnej škody bola stanovená na základe nahlásených údajov o priebehu a rozsahu poistnej udalosti, ohliadky poškodených vecí, predložených dokladov o výške spôsobenej škody, ust. § 442 a 443 Občianskeho zákonníka.

Rekapitulácia - bolestné:

· Bolestné - priznané 953 bodov x 15,72 eura	14 982 eur
Položky č. 54,79, 167c, 183b, 193c boli akceptované v plnej výške	563 bodov
Položka č. 138c - pre zdĺhavé hojenie bol odôvodnený postup podľa § 9 ods. 5 zákona, so zvýšením hodnoty bodov o polovicu	120 bodov
Položka č. 189d - v súlade s § 9 ods. 5 zákona sme akceptovali zvýšenie iba o polovicu	270 bodov
· Vyplatené bolestné v roku 2013	12 812 eur
· Dolikvidácia	2 170 eur

Rekapitulácia - SSU:

· SSU - 857,50 bodov x 16,10 eura	13 806 eur
Položky č. 334, 396a, 432f boli akceptované v plnej výške	507,5 bodov
Položka č. 393a - dôvod na zvýšenie položky na dvojnásobok nebolo vyšetreniami preukázané	100 bodov
položka č. 427 - zvýšenie položky na dvojnásobok nebolo akceptované, priznali sme hornú hranicu bodového hodnotenia v predmetnej položke	150 bodov
· Vyplatené SSU v roku 2013	13 189 eur
· Dolikvidácia	617 eur

Rekapitulácia z roku 2014:

· Strata na zárobku (v zmysle zákona č. 40/1964 Zb. a 491/2003 Z.z.)	2 318,83 €
· Cestovná náklady (primerané náklady - pohonné hmoty)	1024,02 €
· Náklady spojené s liečením	572,35 €
· Úrazová renta: (od 1.1.2013 do 31.7.2014) - 30,4167 x 0,8 x 25,58 x 0,7	3 904,88 €
Mesačná úrazová renta : 205,52 eura	
· Poistné plnenie	7.820,02 €
Nepriznané položky:	
· Nesúvisiace lieky s liečením poškodeného po nehode	130,36 €
· Cestovné náklady - neprimerané náklady	1 735,09 €
· Návrh na uzatvorenie dohody o vyrovnaní o zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenie o 50 %	8110,38 €

29. Listom zo dňa 28.7.2014 žalovaný oznámil vyplatenie náhrady škody vo výške 7.820,08 eura.

30. Listom zo dňa 14.8.2014 oznámil žalovaný, že poistnú udalosť, pri ktorej došlo k zraneniu pána T. X. vybavili a poistné plnenie vo výške 205,52 eura poukázali na uvedený účet. Výška skutočnej škody bola stanovená na základe nahlásených údajov o priebehu a rozsahu poistnej udalosti, ohliadky poškodených vecí, predložených dokladov o výške spôsobenej škody, ust. § 442 a 443 Občianskeho zákonníka.

Rekapitulácia:

Úrazová renta za mesiac august 205,52 eura

Poistné plnenie 205,52 eura.

31. Z výsluchu žalobcu súd zistil, že „dňa 8.1.2012 išiel do Bratislavy do práce na útvar čestnej stráže prezidenta, kde ako profesionálny vojak pracoval, kde dostať sa je problém, musí mať kondičku, športovať, dbali najmä na kondičku, psychotesty robili, robili bezpečnostné preverky. Ráno mal nastúpiť do služby, ale už nedošiel, ten chlap išiel oproti, ale išiel ako blázon, nemohol nič spraviť, ani nohu z plynu nezobral, len sa oprel do volantu a zrážka. Prebral sa, všetko okolo neho dymilo, začalo to horieť. Snažil sa dostať z auta, nedalo sa, lebo celý agregát mal na nohách natlačený a hodený bol medzi sedadlami v podstate už ako v zadnej časti. Ani k telefónu sa nemohol dostať, aby si zavolał záchranku, ale možno za 2 - 3 minúty išlo auto, tak oni sa snažili dostať ho vonku, ale najprv sa snažili toho chlapa nejako oslobodiť, lebo on bol už pritlačený pod auto.

Prvá záchranka prišla možno za 5 min., ďalšia možno za nejakých 10 - 15 min., aspoň si tak myslí, ku nemu sa dostal jeden záchranár cez zadný kufr, museli to len rozbiť. Napichali mu nejaké injekcie do ruky, to si pamätá, potom mu dávali ešte golier, prikryli ho s plachtou, začali vyrezávať otvory do áut, strihali komplet celé auto. Ako ho už chytili okolo krku, vtedy zaspal a prebral sa v sanitke, začali mu strihať topánky, oblečenie a prevoz do nemocnice si pamätá len matne, lebo aj zaspával, viacmenej sa prebral pri lekárovi, ktorý ho prijímal, boli tam hneď aj policajti, ale tí ho nevypočúvali. Išiel na CT, potom na izbu, tam bol napojený na prístroje, infúzie. Prvých 5 - 6 dní ho nemohli vôbec operovať, lebo mal pomliaždené srdce a potom nastali operácie, najprv kolena a stehna, ale to sa skomplikovalo, potom ďalšia operácia bola stehno a bedro a tú ruku nechávali nakoniec, ale to bola veľmi ťažká a komplikovaná operácia, tak ju zoperovali raz a o 2 - 3 dni museli druhýkrát, tam zase odišiel z prístrojov, museli ho oživovať, podarilo sa a potom boli už iba bolesti asi 2 mesiace vkuse. To bol len napojený na Dolzin, ktorý mu išiel priamo do žily. Po operáciách veľa dní prespal, zo 100 kg schudol na nejakých 60 kíl, teraz váži asi 90 - 92 kg, len športovať vôbec nešportuje, to sa nedá kvôli ruke, s tou rukou nespraví nič, s nohou takisto. Do posilňovne takisto nechodí, venoval sa veľa športom, teraz sa nedá ani jednému. Potom z nemocnice po 2 mesiacoch, keď nič nerobil len ležal, tak išiel do Oázy, učili ho chodiť v takom aparáte ako malé dieťa, tam tiež cvičil, učil sa chodiť, najmä po schodoch. Z Oázy ho previezli na 2 - 3 týždne domov, potom ho previezli do Kováčovej, kde bol najprv na kúpeľnej liečbe 4 - 5 týždňov, cvičili tam s ním. Druhýkrát išiel asi po 2 mesiacoch alebo 3, to už do rehabilitačného, tak ho trochu rozhýbali, aspoň s nohami a rukou, aj primár z Kováčovej povedal, že je to katastrofa, že mu žiaden lekár nepomôže, jedine že by mu dali umelý lakťový kĺb, ale na to, že je príliš mladý a telo by to nemuselo prijať, tak radšej to neskúšajú.

Asi 4 krát bol v Kováčovej, raz kúpeľná liečba, raz rehabilitačná a pomedzi to mal stále nejakú operáciu, buď sa vyberali nejaké skrutky z kolena alebo najnovšie kliniec zo stehennej kosti, potom aj z ruky, pretože telo začalo vytláčať kliniec, takže to sa vyberalo, každý rok má nejakú operáciu, či sa to týka nohy alebo ruky. Na poslednej operácii bol minulý rok v marci, čo mu robili plastiku kolena a teraz chodí tiež s tým kolenom do prešovskej nemocnice, problém má s ním, mali by ho ešte operovať, ale

ešte čakajú že nech cvičí, ale má pocit, že čím viac sa hýbe s tou nohou, tak vidí zo dňa na deň, že mu ten stehenný sval upadá, merali mu teraz obvod stehna, tak má o 4 - 6 cm chudšiu tú nohu ako tú zdravú. Ani sa nemôže opierať o tú nohu, podlamuje sa mu a tú paličku, ktorú používa, mal by ju nosiť na opačnej strane, aby nohu odľahčoval, ale kvôli tomu ju ani do tej ruky nechytí, lebo sa nedá.

Ohľadom zmeny života po nehode uviedol, že bol profesionálny vojak 9 rokov. Vyštudoval poľnohospodársku školu, agropodnikateľstvo v Stropkove, potom nastúpil do armády ako profesionálny vojak. Po nehode si urobil strojnícku školu, odbor puškárstvo. Pracuje v chránenej dielni vo veľkom železiarstve v Stropkove. Každý deň pracuje 8 hodín. Je to ťažké, ale človek musí z niečoho žiť. Dokáže riadiť auto, ale keď chce dávať smerovku, musí sa nahnúť viac dopredu, lebo s tou rukou nedosiahne na páčku. Hral predtým futbal, hokej, bicyklovanie každý deň, do práce chodil na bicykli 10 km, ráno rozcvička, 3 km behu, potom posilňovňa, do roboty, ďalších 10 km na bicykli, večer ešte ďalších 30 km urobil na bicykli buď smerom na Gabčíkovo alebo na rakúsku hranicu.

Teraz žije v spoločnej domácnosti s mamou, ktorá má 53 rokov a po tej nehode má menšie psychické problémy, aj vzhľadom na to, že dva roky pred jeho nehodou sa mu utopil otec. Má o rok mladšieho brata, nežije s nimi v spoločnej domácnosti, má svoju rodinu, je ženatý. Nedokáže sám navariť, opraviť. Mama mu pomáha pri praní, varení, pri strihaní, lebo s tou rukou si nechty neostrihá, na nohách obzvlášť, lebo tú nohu ani neohne. Keď má v zimných mesiacoch bolesti, predpisuje mu lieky obvodná lekárka J. P. Osobný život sa mu zmenil tak, že predtým žil plnohodnotný život, chodil po dovolenkách, športoval, všade chodil. Chodili s priateľkou na výlety, aj do divadla, do kina. Uživali si život ako každý mladý človek. Pred úrazom stále robil na záhrade, kosil trávniky, pri stromoch, pri zemiakoch, všade robil. Teraz to musí sama mama robiť alebo niekedy keď príde domov brat, tak on. Vie sám ísť na toaletu, umyť sa. V domácnosti toho má veľa nepomôže, akurát sa postará o svojho psa. V chránenej dielni pracuje za minimálnu mzdu. Jeho najväčšia záľuba bola poľovníctvo, teraz len ho kamarát vyvezie niekde na lúku a posedia tam, to je všetko. Nemôže ísť ani do posilňovne. S partnerkou, s ktorou boli spolu 4 roky a sa plánovali zobrať, sa rozišiel začiatkom roka 2015 v dôsledku nehody, lebo nefungovalo to ani po sexuálnej stránke, má bolesti, takže je to ťažké a nedalo sa to. Po sexuálnej stránke to odišlo úplne.

Pred nehodou bol absolútne zdravý. Jeho dobrá kondícia fyzická a psychická mu pomohla v rekonvalescencii. Pred prvou operáciou, keď ho išli uspať, tak mu doktor povedal, že keby nebol v armáde a toľké roky necvičil, tak by nemal šancu prežiť. Po nehode, zlomeninách, dostal psoriázu, začal sa liečiť aj na psoriázu. Po nehode bral antidepresíva, aj teraz má predpísaný TYLMOX na ukladanie, na spanie. Po nehode to musel brávať stále, lebo mal problémy so spánkom alebo keď aj zaspal, tak sa v noci zobudil, napr. o tej 2, 3 hodiny a už nemohol spať.

32. Z výsluchu svedkyne T. T. P., ktorá je obvodnou lekárkou žalobcu od marca 2012, nakoľko do tej doby bol ako profesionálny vojak v evidencii príslušného vojenského lekára súd zistil, že sa dostavoval pravidelne na kontroly ku nej počas práceneschopnosti, ktorá trvala do konca roka, absolvoval opakovane hospitalizácie na traumatologickom oddelení a následne aj rehabilitačné pobyty 2 krát v Kováčovej, raz bol hospitalizovaný aj v rehabilitačnom ústave Oáza v Prešove. Bol v pravidelnom sledovaní traumatológa, pretože poranenia, ktoré mal v súvislosti s nehodou, boli pomerne závažné. Ku nej sa dostával vždy po ukončení tých traumatologických kontrol. Jeho zdravotný stav sa zmenil, keďže bol profesionálny vojak, u ktorého sa predpokladá, že jeho zdravotný stav bol výborný a po nehode bol značne obmedzený a hlavne bol bolestivý a tá bolestivosť mu pretrváva doteraz a takisto aj obmedzenia. Chodil ku nej na predpis analgetík pri bolestiach, ktoré cítil. Mal problémy s nespavosťou zo začiatku, pretože prekonal veľký stres. Najviac sa sťažoval na bolesť rúk, nôh, hrudníka, hoci jeho mladé telo aj dosť veľa bolestí vydržalo. Zranenie pri nehode spôsobilo mu podstatné zníženie jeho výkonnosti, pretože má úplne nehybný lakťový kĺb a má opotrebovanie pravého bedrového kĺbu, pravého kolena, poškodenie aj mäkkých tkanív v tom kolene, liečba pokračuje ďalej. Má podstatne obmedzenú hýbnosť dolných končatín a ľavej ruky. Čo sa týka ľavého lakťa, tam je stav trvalý, tam už sa nezlepší nič, nemá sa ani čo zhoršiť, a čo sa týka pravej dolnej končatiny, artropické zmeny, ktoré vznikli v dôsledku toho úrazu, sa môžu časom len a len zhoršovať. Nepriaznivý zdravotný stav pritom zmierňuje to, že bol pred úrazom zdravý a vyšportovaný.

Bolesti môžu mať vplyv aj na sexuálny život z hľadiska pohyblivosti končatín a psychiky. Zranenia boli ťažkej intenzity a trvalé následky budú progradovať v budúcnosti. Určite odporúča užívať rôzne výživové doplnky.

33. Z výsluchu svedkyne T. X., matky žalobcu súd zistil, že je evidovaná v ambulancii psychiatra a stále užíva antidepresíva. Pred nehodou bol jej syn všestranne aktívny športovec, ktorý aj pomáhal okolo domu, po smrti manžela zostala odkázaná na neho, pritom má aj zdravotné problémy, pre ktoré sa obáva

budúcnosti. Po autonehode nie že jej nemôže pomáhať, ale ešte ona jemu musí pomáhať. Majú veľký dom, ale on nemôže ani kliniec pribiť, majú veľkú záhradu, ktorú treba pokosiť, ale nezoberie kosačku do ruky, to všetko teraz musí robiť sama. Nedokáže si poriadne kvôli ruke sám navariť, rovnako ani upratovať a vysávať. Nedokáže si sám zaobstarať ani hygienické úkony ako ostrihanie nechtov na nohách, umytie vlasov, robia mu problémy aj praktické úkony pri obliekaní a obúvaní. Veľmi ju raní aj to ako sa cíti, že sa teraz na kamarátov, ktorí športujú, musí len pozerieť. Úrazy, ktoré utrpel sú podľa nej aj dôvodom, prečo sa cíti menejcenný ako muž, ktorý nedokáže už tak zabezpečiť rodinu, ako mohol pred úrazom. V dôsledku úrazov sa izoluje, hoci predtým bol veľmi spoločenský, mal veľa kamarátov, chodil na rôzne športové turnaje a bol všade prvý, teraz máločo sa aj s ňou rozpráva. Rád tancoval, teraz nemôže, chodil na ryby, bicykloval sa, všetko je teraz veľmi pre neho obmedzené. Povahovo sa zmenil, cíti sa aj pred kamarátmi ako menejcenný. Najviac ju trápi, že má bolesti hlavne aj ráno kým sa rozhybe.

34. Z výsluchu svedka W. L., dlhoročného kamaráta žalobcu, súd zistil, že bolo veľkým snom žalobcu byť vojakom a tým, že slúžil u prezidenta, mali pred ním veľký rešpekt. Mal vyšportovanú postavu, okolo 100 kg, veľmi dobre vyvinuté svalstvo. Mal sa dobre v Bratislave a veľa podľa neho stratou zamestnania stratil. Po nehode sa jeho život veľmi zmenil. Nechala ho po rokoch priateľka., počul, že jej sám vraj v nemocnici povedal, aby si našla iného, lebo s ním už život bude úplne iný. Pokiaľ do nehody bol veľmi športovo aktívny, teraz už nemôže posilňovať, bicyklovať, hrať futbal, aktívne chodiť na poľovačky. Bol veľmi dobrosrdečný a priateľský, ale sa zmenil, je uzavretejší, dáva si stále pozor, aby nepovedal niečo zlé, je taký strnulý. Prišiel o mnohých priateľov, ktorých mal v Bratislave. Jeho mamka to nesie veľmi zle. Ona si to vyčíta, že mu dovolila ísť do tej Bratislavy robiť. Už ani okolo domu nevie spraviť to, čo niekedy robil. Ani s kosačkou pokosiť, noha ho zase bolí, ruka je obmedzená hýbnosťou.

35. Z lekárskeho posudku Sociálnej poisťovne, pobočky Svidník zo dňa 16.8.2019 vykonaného posudkovou lekárkou T. Y. R. za účelom posúdenia poklesu pracovnej schopnosti za účelom zistenia výšky náhrady škody na zdraví v zmysle § 447 Občianskeho zákonníka, súd zistil, že : „žalobca doteraz zamestnaný ako guľometník čestnej stráže prezidenta na pôvodnom pracovisku pracovať nemôže, avšak na trhu práce pracovať môže. Môže však vykonávať prácu len v prostredí bez zvýšenej fyzickej záťaže a to prácu informátora a pri počítači. Výrok posudku znel, že žalobca je poškodený na účely § 447 OZ, lebo v dôsledku ostatného úrazu má viac ako 40 % pokles pracovnej schopnosti. Miera poklesu pracovnej schopnosti v % bola stanovená na 75 %.“

36. Podľa mzdového listu mal žalobca v roku 2011 hodnotný plat 791,50 eur.

37. Podľa rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 29.11.2018 mal žalobca od 1.1.2019 priznaný invalidný dôchodok vo výške 256 eur mesačne.

Podľa rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 28.11.2019 mal žalobca od 1.1.2020 priznaný invalidný dôchodok vo výške 263,50 eur.

Podľa daňového priznania žalobcu za rok 2019 dosiahol jeho základ dane z príjmov od zamestnávateľov 505,17 eur., zo živnosti dosiahol príjem 5.966,93 eur, výdavky 5.197,49 eur, teda základ dane zo živnosti predstavoval 769,44 eur, a celkom základ dane činil 1.274,61 eur, avšak daňová povinnosť žalovanému nevznikla.

38. Podľa rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 3.12.2020 bol zvýšený od 1.1.2021 žalobcovi invalidný dôchodok na 270,40 eur.

39. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

40. Predmetom konania sú nároky žalobcu na náhradu škody na zdraví, za ktoré v dôsledku dopravnej nehody žalobcovi zodpovedá poistený prevádzkovateľ a vodič motorového vozidla, ktorým bola škoda spôsobená, na základe objektívnej zodpovednosti podľa § 427 a § 420 OZ.

Prevádzkovateľ motorového vozidla mal v čase škodovej udalosti uzavreté poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, v zmysle zák. č. 381/2001 Z.z. v platnom znení, u žalovaného.

Nároky žalobcu na náhradu škody z ublíženia na zdraví sú kryté povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Priamy nárok voči poisťovateľovi je daný § 15 tohto zákona.

41. Po právoplatnom rozhodnutí súdu o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia, predmetom konania zostali nároky z titulu náhrady straty na zárobku pri invalidite podľa § 447 OZ a náhrada liečebných nákladov podľa § 449 OZ.

42. Rozsah náhrady škody vo všeobecnosti upravujú ustanovenia §§ 444-449 OZ., avšak súd pri rozhodovaní zohľadnil v priebehu konania zmenu právnych ustanovení a to u § 447 OZ.

43. Keďže Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol Nálezom zo dňa 10. októbra 2018 č.k. PL.ÚS 10/2016-53, že ustanovenie § 446 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 12 ods. 1 a čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky., zákonom č. 394/2019 Z.z. , ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov, ktorý nadobudol účinnosť 1.12.2019, došlo na základe tohto nálezu k zmene právnych ustanovení a to tak, že nové znenie § 447 OZ je nasledovné:

44. Podľa § 447 OZ, náhrada straty na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti alebo pri invalidite sa uhrádza peňažným dôchodkom vo výške rozdielu medzi priemerným zárobkom, ktorý poškodený dosahoval pred vznikom škody, a súčtom zárobku, ktorý poškodený dosahuje po skončení pracovnej neschopnosti a priznaného invalidného dôchodku vyplácaného poškodenému podľa osobitných predpisov.“.

45. Podľa § 879w OZ Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. decembra 2019, ustanoveniami § 446, § 447, § 447b a § 448 sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1.decembrom 2019; vznik týchto právnych vzťahov a vznik nárokov z týchto právnych vzťahov sa posudzujú podľa tohto zákona v znení účinnom do 30.novembra 2019.

46. Podľa dôvodovej správy k tomuto zákonu, hlavným zámerom navrhovanej úpravy je zosúladienie súčasnej právnej úpravy náhrady škody na zdraví spôsobenej protiprávnym konaním s čl. 12 ods. 1 a čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Súčasná právna úprava spôsobu výpočtu náhrady za stratu na zárobku sa výrazne odkláňa od všeobecne uplatňovanej zásady úpravy zodpovednosti za škodu, podľa ktorej sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk a tým pádom neumožňuje poškodenému, ktorému vznikla škoda na zdraví a s tým súvisiacu stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti, ale aj po jej skončení, domôcť sa náhrady škody v takom rozsahu, v akom mu skutočne vznikla. V záujme poskytnutia ochrany základnému právu vlastníť majetok je cieľom návrhu zákona zabezpečiť dorovnanie príjmu poškodeného do sumy, ktorú by zarobil, ak by nedošlo k spôsobeniu škody. Navrhovaná právna úprava ale nezakladá ďalší druh nároku voči zamestnávateľovi, ktorý by presahoval rámec náhrad za stratu na zárobku počas práceneschopnosti spôsobenej pracovným úrazom alebo chorobou z povolania v pracovno-právnych vzťahoch. Prioritným účelom odškodňovania pracovných úrazov a chorôb z povolania nie je plná kompenzácia vzniknutej ujmy, ale ide o realizáciu povinnosti štátu zabezpečiť fyzickej osobe postihnutej takouto sociálnou udalosťou prostriedky potrebné pre jej ďalší život. V týchto prípadoch ide o primerané hmotné zabezpečenie pri nespôsobilosti na prácu podľa čl. 39 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a nie o odškodnenie presne kvalifikovanej, protiprávnym konaním spôsobenej majetkovej škody poškodeného spadajúcej do sféry základného práva podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

47. Súd však poukazuje na odôvodnenie Nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 10.0.2018 PL ÚS 10/2016-53, uvedené v bode 129., v ktorom ústavný súd konštatuje, že „podrobná analýza dopadov modelu zavedeného prostredníctvom § 446 Občianskeho zákonníka však odhalila závažné ústavnoprávne následky. Ide predovšetkým o popretie základného princípu súkromného práva, princípu náhrady skutočnej majetkovej škody v plnej výške. Ústavný súd nezabúda, že ide o princíp súkromného práva, nie o neobmedziteľnú a absolútne platnú požiadavku ústavnoprávnej povahy. Aj tento princíp však nadobúda konštitucionálny význam a povaha majetkovej škody umožňuje objektivizovať jej rozsah, ak je spravodlivé od škodcu požadovať plnú náhradu škody. Spravodlivosť sa v posudzovanej veci spája s požiadavkou nastolenia rovného postavenia subjektov záväzkovo-právneho vzťahu vzniknutého škodou vyvolanou protiprávnym konaním. Ústavný súd odporúča zákonodarcovi riešiť uvedenú problematiku majetkových práv prameniacych v spôsobení ujmy na zdraví protiprávnym konaním v duchu požiadaviek základného práva vlastníť majetok formulovaný v dôvodoch tohto nálezu“.

48. Keďže ako vyplýva zo zhodných tvrdení sporných strán, tieto sa dohodli na tej časti zaostalej renty, ktorá bola aj ostatnou zmenou žalobného návrhu žalobcom vyčíslená do 30.11.2019, súd nepovažuje

za potrebné zaoberať sa dôvodnosť uplatnenia tohto nároku žalobcu, keďže v tejto časti strany sporu dospeli k rovnakému stanovisku.

49. Pokiaľ však žalobca nad výšku zaostalej renty zobral žalobu späť, súd nepovažoval v celom kontexte uplatneného nároku v súvislosti s tým, že o nároku zaostalej renty rozhodoval v jednom výroku za potrebné, aby rozhodoval o čiastkovom zastavení konania za to obdobie, za ktoré sa strany sporu o zaostalej rente dohodli.

50. Sporným teda zostal iba nárok za obdobie od 1.12.2019 s prihliadnutím na zmenu § 447 OZ.

51. Súd pritom vychádzal pri rozhodovaní tak, ako už uviedol, z odôvodnenia rozhodnutia Ústavného súdu SR, ktorý vyslovil porušenie § 446 Občianskeho zákonníka, ktorý rozhodol o rozpore pôvodného znenia § 446 Občianskeho zákonníka s ústavnými právami a presadzoval princíp, čo možno najúplnejšieho odškodnenia poškodeného.

52. V danom prípade teda súd aj cez prizmu takéhoto výkladu v zodpovednosti za škodu pristupoval k predmetnému nároku za čas od 1.12.2019 do budúcnosti. Skutočná škoda sa podľa § 442 ods. 1 OZ rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu.

53. Súd má za to, že je potrebné na nároky od 1.12.2019, ktoré ešte neboli právoplatne rozhodnuté, a ktoré neboli ešte uzavreté súdnym rozhodnutím a odškodnené, aplikovať ustanovenie novelizovaného znenia § 447 OZ, avšak cez prizmu toho, že je potrebné odškodniť skutočnú škodu a vykladať ju v zmysle toho, čo je predmetom nároku a to strata na zárobku pri invalidite, kde zákonná úprava o mzde profesionálneho vojaka, ktorú je potrebné aplikovať, nepozná pojem priemerný zárobok a neplatí pre tento inštitút právna úprava Zákonníka práce.

54. V danom prípade žalobca v čase vzniku poškodenia na zdraví bol profesionálnym vojakom, a tak ako na to poukázal aj žalobca, podliehal pod ustanovenia zákona č. 346/2005 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý zákon bol zrušený zákonom č. 281/2015 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý nadobudol účinnosť 1. januára 2016.

55. Odmeňovanie vojakov v zákone č. 346/2005 Z.z. bolo upravené v § 139, podľa ktorého hodnostný plat patrí profesionálnemu vojakovi v závislosti od hodnosti a platového stupňa podľa stupnice hodnostných plátov, ktorá je uvedená v prílohe č. 3.

56. Podľa prílohy č. 3 k tomuto zákonu, profesionálny vojak v hodnosti slobodník ako bol žalobca má od 11. roku služby nárok na hodnostný plat vo výške 791,50 eur a tento hodnostný plat mu zotráva počas celého výkonu služby.

57. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 346/2005 Z.z., na právne vzťahy profesionálneho vojaka pri vykonávaní štátnej služby sa Zákonník práce vzťahuje len vtedy, ak to ustanovuje tento zákon. Zákon neustanovuje, aby sa na právne vzťahy aplikovalo ustanovenie § 134 Zákonníka práce o priemernom zárobku. (viď § 217 zákona 281/2015 Z.z.)

58. Rovnako je to upravené v zákone č. 281/2015 Z.z., podľa ktorého § 1 ods. 2 sa na právne vzťahy profesionálnych vojakov pri výkone štátnej služby vzťahuje Zákonník práce, ak to ustanovuje tento zákon a tento zákon neustanovuje, aby znenie § 134 Zákonníka práce sa vzťahovalo aj na právne vzťahy profesionálnych vojakov.

59. Podľa § 156 zákona č. 281/2015 Z.z., profesionálnemu vojakovi za podmienok ustanovených týmto zákonom patrí plat, ktorý tvorí

- a) hodnostný plat,
- b) zvýšenie hodnostného platu za čas trvania štátnej služby.

60. Podľa § 157 ods. 1 tohto zákona, profesionálnemu vojakovi patrí hodnostný plat, ktorý tvorí hodnostná tarifa a funkčná tarifa. Hodnostné platy profesionálnych vojakov sú uvedené v prílohe č. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/281/20210301>>.

61. Podľa prílohy č. 3 k zákonu č. 281/2015 Z.z., hodnostná tarifa slobodníka predstavuje 350 eur, funkčná tarifa 790 eur, celkom plat predstavuje 1.140 eur.

62. Podľa § 157a ods. 1 zákona č. 281/2015 Z.z., profesionálnemu vojakovi patrí za každý rok trvania štátnej služby zvýšenie hodnostného platu o 1 % z hodnostného platu podľa § 157 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/281/20210301>> vrátane zvýšenia funkčnej tarify podľa § 157 ods. 2. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/281/20210301>>

63. Z porovnania týchto dvoch zákonov teda vyplýva, že ak žalobca použil pre výpočet nárokov podľa § 447 OZ hodnostný plat žalobcu, ktorý dosahoval v roku 2011 a zvýšil ho o percento podľa zákona 461/2003 Z.z., dospel v roku 2015 k sume 873,32 eur, v roku 2016 k výške 885,41 eur, avšak v tomto roku by už podľa prílohy č. 3 k zákonu č. 281/2015 Z.z. mal žalobca poberať minimálne hodnostný plat vo výške 1.140 eur.

64. Z tohto dôvodu keďže účelom náhrady škody z ublíženia na zdraví aj pri výpočte zaostalej renty je ako uvádza aj ústavný súd v svojom rozhodnutí, princíp úplného odškodnenia poškodeného, je potrebné vychádzať pri výklade ustanovenia znenia § 447 OZ, ktorý hovorí o priemernom zárobku, ktorý poškodený dosahoval pred vznikom škody, tak nepochybne toto je skutočná škoda a ak došlo v dôsledku zmeny právnych predpisov k zvýšeniam hodnostných plátov profesionálnych vojakov od 1.1.2016, bolo by spravodlivé a správne, aby aj žalobcovi bola takto dorovnávaná zaostalá renta, keďže mal by dosiahnuť rovnaký príjem po súčte všetkých príjmov, ktoré dosahuje vrátane zárobkov, ktoré dosahuje, príjmov zo živnosti a príjmov z invalidného dôchodku, aký by mal, pokiaľ by nedošlo k poškodeniu jeho zdravia. Žalobcove legitímne očakávanie takéhoto príjmu sú dôvodné a vzhľadom na okolnosti prípadu, je oveľa viac pravdepodobnejšie, že by zostal profesionálnym vojakom a v kariére aj hodnostne a platovo postupoval, než to, čo namieta žalovaný a považuje za fiktívne a špekulatívne. Z tohto dôvodu aj keď sa žalovanému zdá výklad takéhoto ustanovenia nepredstaviteľný, (aj nárok na nemajetkovú ujmu z povinného zmluvného poistenia povinnosti zo zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom, sa mnohým poisťovňami doteraz zdá ako nepredstaviteľný a špekulatívny nárok) je jediný možný, správny a spravodlivý, pokiaľ máme v zákone vykladať závery nálezu už spomínaného Ústavného súdu SR o tom, že výsledkom náhrady škody pri ublížení na zdraví má byť odškodnenie následkov ublíženia na zdraví, ktoré vzniklo žalobcovi poisťnou udalosťou v súvislosti s hrubým nedbanlivostným konaním vinníka dopravnej nehody. Súd však rešpektuje, že zákonná úprava po vydaní nálezu, ako je to konštatované aj v dôvodovej správe, rešpektuje ústavný princíp primeraného hmotného zabezpečenia pri nespôsobilosti na právu podľa čl. 39 Ústavy Slovenskej republiky a nie odškodnenie presne kvalifikovanej, protiprávnym konaním spôsobenej majetkovej škody poškodeného spadajúcej do sféry základného práva podľa čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky, hoci nálezom bol konštatovaný práve nesúlad predmetných ustanovení OZ s čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Podľa novelizovanej zákonnej úpravy prioritným účelom odškodňovania pracovných úrazov a chorôb z povolania nie je plná kompenzácia vzniknutej ujmy, ale realizácia povinností štátu zabezpečiť fyzickej osobe postihnutej takouto sociálnou udalosťou prostriedky potrebné pre jej ďalší život. Dôvodová správa však nevysvetľuje, prečo sa takto majú posudzovať aj tie nároky, ktoré vznikli preukázateľne protiprávnym konaním iného a následky z nich nemožno ich považovať za následky sociálnej udalosti, ale protiprávneho konania iného, kde OZ hovorí o skutočnej škode a ušlom zisku. Súd však rešpektuje, že nárok žalobcu je uplatnený len ako skutočná škoda.

65. Odhliadnuc od zrejme rozdielu medzi právnym záverom nálezu a dôvodovej správou novelizovaných právnych ustanovení, súd sa domnieva, že dorovnanie do platu, ktorý by žalobca dôvodne poberal, a ktorý požaduje v súvislosti s ostatou zmenou žaloby, nie je ušlým ziskom., pretože to nie je strata očakávaného výnosu, ale úbytok aktív, ktoré nastali v dôsledku škodnej udalosti., ten úbytok aktív, ktorý je plnou kompenzáciou spôsobenej ujmy. Ak má peňažný dôchodok dorovnávať plat, takýto plat je platom stanoveným pre slobodníka - profesionálneho vojaka podľa platných právnych predpisov., ušlým ziskom by bola škoda, ktorá by v tejto sfére počítala s reálnou možnosťou hodnostného postupu a iných zákonných príplatkov, ktoré by mohol žalobca dosiahnuť, keby nebolo škodnej udalosti. Výška peňažného dôchodku zohľadňuje aj príjem, ktorý poškodený dosahuje, a preto je potrebné prihliadnuť

na ten zárobok, ktorý dosiahol a tento možno u žalobcu preukázať len daňovým priznaním. V danom prípade bolo možné vychádzať len z preukázaného príjmu žalobcu potvrdeného daňovým priznaním za rok 2019, preto súd iné dosiahnuté príjmy od priemerného zárobku odrátať nemohol. Pokiaľ sa príjem za rok 2020 a 2021 reálne preukáže, bude dôvodné odrátať tento príjem ako príjem mesačný od priemerného zárobku a takto upraviť výšku dôchodku, teda suma by bola za obdobie od 1.12.2019 do budúca nižšia., ale v čase rozhodnutia súdu, niet podkladu pre takúto úpravu nároku a preto súd pristúpil iba k reálne zisteným príjmom. Zo zákonnej úpravy vychádza, že strata na zárobku pri invalidite sa u žalobcu bude meniť každoročne s prihliadnutím na dosiahnutý príjem.

Súd však poukazuje aj na to, že ak žalobca pracuje, príjem dosahuje vďaka svojej pracovitosti a nad rámec svojho zdravotného obmedzenia, a nemal by byť preto v tomto ohľade za svoj prístup postihovaný nižším dôchodkom. Ak sa podľa ostatného odborného posudku posudkovej lekárky nemôže zamestnať v tej práci, ktorú roky vykonával, a môže pracovať pri počítači, resp. v práci, ktorá nevyžaduje fyzický výkon, je vykonávanie tejto jeho práce podľa živnosti a na dohodu prácou, ktorá fyzický výkon vyžaduje, a napriek tomu, ju žalobca vykonáva.

66. Súd teda považuje za dôvodné od 1.12.2019 tieto nároky:

Od 1.12.2019 peňažný dôchodok - náhrada straty na zárobku pri invalidite u žalobcu predstavuje rozdiel medzi priemerným zárobkom, ktorý žalobca dosahoval pred vznikom škody - hodnotným platom vo výške 791,50 eur, ktorý dosahoval žalobca v roku 2011, zvýšeným o 2,6% v zmysle § 89 ods. 8 a 9 zákona č. 461/2003 Z.z. teda sumou 939,60 eura a sumou predstavujúcou súčet zárobku, ktorý poškodený dosiahol v roku 2019 - na základe daňového priznania za rok 2019 to činí 106,22 eur., a priznaného invalidného dôchodku teda 256 eur, teda výška za mesiac december 2019 predstavuje 577,38 eur., keďže žalovaná mu uhrádza 205,52 eur, skutočná výška škody predstavuje sumu 371,86 eur.

Za rok 2020 peňažný dôchodok predstavuje rozdiel medzi priemerným zárobkom, ktorý žalobca dosahoval pred vznikom škody - hodnotným platom vo výške 791,50 eur, ktorý dosahoval žalobca v roku 2011, zvýšeným o 2,5% v zmysle § 89 ods. 8 a 9 zákona č. 461/2003 Z.z. teda sumou 963,09 eura a výškou invalidného dôchodku 263,50 eura, keďže príjem za rok 2020 žalobca nemal doložený daňovým priznaním., teda rozdiel predstavuje $963,09 \times 12$ mínus $263,50 \times 12$, sumu 8 395,08 deleno 12 a teda 699,59 eur mesačne, od ktorej sumy je potrebné odrátať $12 \times 205,52$ od žalovanej, teda za celý rok rozdiel predstavuje 5 928,84 eur.

Za rok 2021 peňažný dôchodok predstavuje rozdiel medzi priemerným zárobkom, ktorý žalobca dosahoval pred vznikom škody - hodnotným platom vo výške 791,50 eur, ktorý dosahoval žalobca v roku 2011, zvýšeným o 2,3% v zmysle § 89 ods. 8 a 9 zákona č. 461/2003 Z.z. teda sumou 985,24 eura a výškou invalidného dôchodku 270,40 eura, keďže príjem za rok 2021 žalobca nemal doložený daňovým priznaním., teda rozdiel predstavuje do 31.5.2021 $985,24 \times 5$ mínus $270,40 \times 5$, sumu 3 574,20 deleno 5 teda 714,84 eur mesačne, od ktorej sumy je potrebné odrátať $5 \times 205,52$ od žalovanej, teda za celé obdobie rozdiel predstavuje $3 574,20$ mínus $1 027,60$ eura t.j. 2 546,60 eura.

67. Predmetný nárok na náhradu škodu - skutočnú škodu za obdobie od 1.12.2019 do 31.5.2019 predstavuje sumu 8.847,30 eur oproti žalobcom požadovanej náhrady 8 004,88 eur., keďže však súd nemôže v tejto časti prekročiť návrh žalobcu, priznal za toto obdobie sumu, aká bola žalobcom požadovaná.

68. Rovnako z tohto dôvodu, aj keď považuje sumu peňažného dôchodku od 1.6.2021 do budúca za dôvodnú vo výške 714,84 eur., ak žalobca požaduje iba 650,72 eur, súd priznáva žalobcovi iba nárok v žiadanej výške.

69. Ohľadom žiadaných úrokov z omeškania zo zaostalej náhrady za stratu na zárobku pri invalidite za obdobie od 1.9.2014 do 30.11.2019, súd nevidí dôvod na nepriznanie zákonných úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ s prihliadnutím na zákonnú výšku úrokov z omeškania.

70. Podľa § 11 ods. 5 zákona č. 381/2001 Z. z. v platnom znení, po oznámení škody poškodeným (uplatnenie z 15.8.2013) bola povinná žalovaná bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné

na zistenie rozsahu svojej povinnosti poskytnúť poistné plnenie, a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného: podľa písmena a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu svojej povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, podľa písmena b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia.

71. Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. v platnom znení, poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

72. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že sa žalovaná sa s náhradou týchto nárokov a nielen týchto ale aj liečebných nákladov dostala do omeškania a dôvodne žiada žalobca aj zákonný úrok z omeškania a to u zaostalej renty od 1.9.2014 do zaplatenia.

73. O sporných nárokoch na liečebné náklady súd rozhodoval podľa § 449 ods. 1 OZ, podľa ktorého, pri škode na zdraví sa uhradzujú aj účelné náklady spojené s liečením.

74. Podľa ustálenej súdnej praxe, zákon viaže nárok na náhradu nákladov spojených s liečením s predpokladom, že ide o náklady, ktoré boli vynaložené v spojení s liečením poškodeného, teda, že medzi nákladmi a liečbou (alebo aspoň s udržaním existujúceho stavu zdravia je príčinná súvislosť). Podľa ustálenej súdnej praxe sa za náklady spojené s liečením poškodeného považujú náklady spojené s prílepením na strave, náklady na diétne stravovanie, náklady spojené s rehabilitáciou, úhradou za lieky alebo ortopedické pomôcky, náklady na ošetrovateľa ale aj náklady príbuzných poškodeného (alebo aj inak blízkych osôb) ako sú napr. náklady spojené s návštevou poškodeného v liečebnom zariadení. Za náklady spojené s liečením sa však nepovažujú náklady, ktoré prípadne vzniknú po ustálení zdravotného stavu poškodeného. V každom prípade sa však vyžaduje, aby išlo o náklady, ktoré boli účelne vynaložené. Vzhľadom na formuláciu hypotézy právnej úpravy, účelnosť vynaloženia nákladov bude v zásade závislá od hodnotenia konkrétnej situácie súdom. Ako už bolo vyššie uvedené, právo na náhradu nákladov má ten, kto ich vynaložil. Poškodenému, ktorý prostriedky na zabezpečenie ošetrovateľskej starostlivosti sám nevynakladá preto nemožno priznať náhradu nákladov, ktoré mu nevznikli.

75. Nároky na náhradu liečebných nákladov vyplývajú zo zákona o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla č. 381/2001 Z.z.

76. Čo sa týka námietok žalovanej strany voči uplatneným liečebným nákladom vo výške 130,36 eur, ktoré žalovaný neuznáva a to voči položke 3 vo výške 72 eur na základe darovacej zmluvy za rehabilitáciu v rehabilitačnom zariadení Minerál - Slovakia s. r. o., Marka Čulena 27, Prešov súd vychádza z obsahového znenia tejto darovacej zmluvy, ako aj z potvrdenky, ktorú vydalo predmetné rehabilitačné zariadenie žalobcovi ako pacientovi, kde je uvedený príjem hotovosti 72 eur s účelom platby Dar s tým, že podľa obsahu zmluvy, darca poskytuje obdarovanému finančný dar pre potreby oddelenia fyziaterie, balneológie a liečebnej rehabilitácie. Pokiaľ je takto formulovaný obsah tejto darovacej zmluvy, je zrejmé, že tento finančný dar mal slúžiť pre potreby zabezpečenia poskytovanej rehabilitácie a doliečovania, ktorého sa mal zúčastniť priamo žalobca. Súd si nevie predstaviť, prečo by z iného dôvodu žalobca ako pacient mal poskytovať liečebnému ústavu predmetnú sumu.

77. Čo sa týka položky pod č. 10 vo výške 14,19 eur na kúpu GS vitamínu, položky 14 vo výške 4,85 eur za kúpu B komplexu, Juvamed kostihoju a položku 37 vo výške 5,34 eur za Gen vitamín, súdu je zrejmé, že z údajov bežne dostupných každému občanovi v lekárni, že GS vitamín, Vitamín C je vitamínom, ktorý prispieva k správne fungovaniu imunitného systému, správnej látkovej premene pre tvorbu energie, k správnej funkcii psychiky a nervového systému, B komplex je vitamín, ktorý je potrebný práve pri poúrazových liečbách, Juvamed kostihoj sa používa pri ťažko sa hojacich ranách a napomáha aj hojeniu zlomených kostí, Gen vitamín prispieva k ochrane buniek pred stresom a pomáha aj regenerácii organizmu. Je súdu zrejmé vzhľadom na vek a zdravotný stav žalobcu ako profesionálneho vojaka, že žalobca nebol odkázaný na tieto výživové doplnky a vitamíny v čase predtým, než utrpel

predmetný úraz a pokiaľ teda tieto výživové doplnky a vitamíny si zakúpil, tieto majú priamy súvis s jeho zdravotným stavom a boli vynaložené za účelom liečby a zlepšenia jeho zdravotného stavu.

78. Čo sa týka nákladov uvedených pod položkou 35-36 za zakúpenie oblečenia do kúpeľov a pod položkou 55,63, ktorý taktiež žalovaný namietá, súd má za to, že pokiaľ by žalobca nebol nútený absolvovať kúpený pobyt v kúpeľoch, toto oblečenie si nemusel zakupovať, pričom cena tohto oblečenia v žiadnom prípade nie je taká, aká by nezodpovedala bežným cenám takéhoto druhu oblečenia. Pokiaľ pacient v kúpeľoch a to je zrejme potrebuje určitý druh iného oblečenia a osobitného oblečenia, ako aj bežné v domácom prostredí a pokiaľ takéto oblečenie si zakúpil, pretože ho nemal bežne dostupné vo svojom šatníku, nemožno namietat' k zakúpeniu takéhoto oblečenia. Poštovné náklady boli vynaložené v dôsledku potreby komunikácie počas vybavovania úradných záležitostí žalobcu, ktorá komunikácia by nebola potrebná, pokiaľ by nedošlo k poškodeniu jeho zdravia.

79. Čo sa týka cestovných nákladov, ktoré žalovaný neuznal s tým, že neuznal cesty, ktoré súviseli s obstaraním úkonov na jednotlivých inštitúciách, ktoré bolo potrebné absolvovať v dôsledku vzniku následkov po úraze a to v roku 2012, súd poukazuje na to, že žalobca požaduje cestovné náklady z dôvodu návštev blízkych na traumatológii a blízkych v rehabilitačnom centre Oáza Prešov, celkovo 30 ciest v období roka 2012 a žalovaný uznáva iba 8 ciest z titulu návštev blízkych a nie je zrejme, prečo žalovaný považuje práve tie cesty, ktoré uznáva za dôvodné. Súd z vykonaného dokazovania zistil, že v tomto čase žalobca bol mimoriadne odkázaný na osobný kontakt s blízkymi osobami, kedy je súdu známe aj z ďalších dôkazov, že jeho matka bola vdovou a jeho otec tragicky zahynul, a je teda zrejme, že matka veľmi citovo prežívala hospitalizáciu, ako aj neprítomnosť žalobcu z dôvodu liečby a žalobca potreboval vzhľadom na rozsah svojich poranení a nepriaznivú perspektívu tejto liečby psychickú podporu svojho najbližšieho rodinného okolia. Súd preto považuje tieto cesty za dôležitú súčasť liečebného procesu, ktorý mal dopomôcť žalobcovi k prekonaniu najťažších psychických následkov tohto úrazu.

80. Pokiaľ žalobca vykonával cesty, ktoré boli potrebné na vybavenie si rehabilitačných úkonov a vybavenie si liečby, je potrebné prísvedčiť žalobcovi, že v danom prípade žalobca argumentoval vo svojich podaniach v priebehu celého konania a jeho argumentácia a dôkazy sú uvedené aj v bode 6 odôvodnenia pôvodného rozhodnutia, kde súd nepovažuje za potrebné, keďže sa podrobne oboznámil s týmto zdôvodnením žalobcových nárokov a preskúmal ich s prihliadnutím na predložené listinné dôkazy, aby aj vzhľadom na výšku sporného nároku mal všetky jeho argumentácie a zdôvodnenia zopakovať. Práve námietky žalovaného zo dňa 7.12.2015 nie sú podopreté dôkazmi o nedôvodnosti vykonaných ciest resp. duplicitnej nárokovateľnosti.

81. Pokiaľ sa má súd zaoberať námietkami žalovanej strany, bola to práve žalovaná strana, ktorá v tomto smere poukazovala vo svojom odvolaní na nedostatočné odôvodnenia súdneho rozhodnutia v časti priznania liečebných nákladov, kde namietala odplatu vo výške 72 eur formou darovacej zmluvy.

82. V časti uplatnených liečebných nákladov žalovaná namietala, že jej súd znemožnil, aby riadne uskutočňovala jej patriace práva, pretože súd založil svoje konštatovanie len na tom, že akceptuje vyúčtovanie žalobcu a nesúhlasí s námietkami žalovanej a žalovaná nevie, ako s jej námietkami sa súd vypořiadal a ako vyhodnotil skutkový stav.

83. Súd preto aj vzhľadom na toto tvrdenie žalovanej strany považuje vynaložené liečebné náklady za lieky, výživové doplnky, oblečenie žalovaného v kúpeľoch, poštové poplatky ako aj vykonané cesty za dôvodné a potrebné liečebné náklady, a preto ich v celom rozsahu priznal.

84. Súd vychádzal z toho, že po čiastočnom späťvzati návrhu učinenom na pojednávaní konanom dňa 18.11.2019 následne žalobca o tieto nároky, o ktoré zobral žalobu späť, žalobu rozšíril podaním doručeným súdu dňa 11.8.2020, a preto súd rozhodol o týchto nárokoch v zmysle pôvodného rozhodnutia súdu aj v zmysle toho, že nemohol byť nárok premlčaný, keďže nárok ako taký bol uplatnený v žalobe a v dôsledku uplatnenia žalobného nároku došlo k spočívaniu premlčacej lehoty.

85. Súd priznal z týchto liečebných nákladov žalobcovi aj úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ v zákonnej výške s prihliadnutím na to, že pokiaľ by žalovaný by bol plnil tieto liečebné náklady v dôvodne uplatnenej výške, nebol by sa dostal do omeškania od 1.12.2013.

86. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovení §§ 255 a 262 CSP., podľa ktorých súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Ak súd rozhoduje čiastočným rozsudkom alebo medzitýmnym rozsudkom, môže rozhodnúť, že o trovách konania bude rozhodnuté v rozsudku, ktorým rozhodne o všetkých uplatnených procesných nárokoch alebo o celom uplatnenom procesnom nároku.

87. Ohľadom nároku na náhradu trov konania, súd postupoval v zmysle pokynu odvolacieho súdu s tým, že zásadu úspechu podľa § 255 CSP je potrebné uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. Ak bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku, pričom základ nároku bol preukázaný a tento je potrebné považovať za základný a určujúci nárok, je dôvodné, aby bola úspešnému žalobcovi priznaná z priznaných súm náhrada v rozsahu 100%, pričom súd v tomto konaní rozhoduje aj o nárokoch, o ktorých bolo právoplatne už rozhodnuté.

88. Právoplatne bolo rozhodnuté o nárokoch na bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia, kde došlo po podaní žaloby v dôsledku odborného posudku MUDr. Svatošovej a následnému stotožneniu sa s týmto posudkom zo strany lekára, ktorého posudok predstavoval podklad na uplatnenie týchto nárokov k čiastočnému späťvzatiu žaloby podaním zo dňa 23.11.2015., v tejto časti strany sporu v priebehu mimosúdnych rokovaní dospeli k tomu, že v tejto časti náhrada trov konania by nebola priznaná žiadnej zo strán sporu, preto súd na ostatný návrh žalobcu v tejto časti ani náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

89. Právoplatne bolo rozhodnuté v časti zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia, kde s poukazom na právny názor odvolacieho súdu, súd priznáva 100% náhradu trov konania, ktorá bude vypočítaná podľa prisúdenej čiastky., jedná sa skutočne o nárok, o ktorom o výške nároku rozhodovala úvaha súdu a odborné posudky., nebolo by spravodlivé, aby ak bol nárok priznaný v určitej výške žalobcovi, nebola mu priznaná aj náhrada trov konania ako úplne úspešnému žalobcovi.

90. V časti liečebných nákladov a zaostalej renty, o ktorých súd rozhodol v tomto rozhodnutí, žalobca mal vo veci plný úspech a preto mu patrí 100% náhrada trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresný súd Prešov. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 CSP).